

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού

ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΔΙΘΥΟΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.
ΩΡΑ 20:00

7 ΔΕΚ
2025

SCHUMANN & SCHUBERT

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
LEO McFALL

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ:

ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΟΥΜΑΝ (1810-1856): ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ
ΤΣΕΛΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΛΑ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 129

ΦΡΑΝΤΣ ΣΟΥΜΠΕΡΤ (1797-1828): ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 9
ΣΕ ΝΤΟ ΜΕΙΖΟΝΑ, D.944 (ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ)

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ

**EDGAR
MOREAU**

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού
Η Κ.Ο.Θ. επιχορηγείται και
εποπτεύεται από το ΥΠ.Π.Ο.

ΚΕΝΤΡΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

www.tsso.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Σίμος Παπάνας

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Χρυσή Γκαρίπη

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ (Ε.Τ.Ο.Σ.) ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Στάθης Γεωργιάδης

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αντώνιος Κωσταντινίδης

ΜΕΛΗ

Παναγιώτης Διαμαντής
Σωτηρία Γκιουλέκα
Μαριλένα Λιακοπούλου

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ Κ.Ο.Θ.

Μαρία Νιμπί (Γραμματεία), Μανώλης Αδάμος (Λογιστήριο), Έλενα Παράσχου (Ταμείο Πώλησης Εισιτηρίων), Πέτρος Γιάντσης (Φροντιστής), Νίκος Κυριακού (Υπεύθυνος Marketing & Επικοινωνίας), Φίλιππος Χατζησίμου (Υπεύθυνος Υλοποίησης Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού), Γιώργος Νιμπίς (Φροντιστής), Μίνα Παπακωνσταντίνου (Συνεργάτιδα Διεύθυνσης), Θεοδώρα Καραμανίδου (Μουσική Βιβλιοθήκη - αρχείο), Έφη Τερζή (Λογιστήριο), Όλγα Αϊλαρούδη (Γραμματεία), Νικηφόρος Κάκογλου (Κλητήρας), Κατερίνα Νούλιου (Λογιστήριο)

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

(Υλοποίηση Καλλιτεχνικού Προγραμματισμού)

Αγγελική Κουρουκλίδου, Φίλιππος Πάτρας, Μαριαλένα Αντωνοπούλου

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

*Η ΚΟΘ διατηρεί το δικαίωμα να τροποποιήσει το πρόγραμμα. Η είσοδος μετά την έναρξη της συναυλίας επιτρέπεται μόνο στο διάλειμμα. Η είσοδος στη συναυλία επιτρέπεται σε παιδιά 6 ετών και άνω. Απαγορεύεται αυστηρά η βιντεοσκόπηση, η φωτογράφιση και η μαγνητοφώνηση κατά τη διάρκεια της συναυλίας.

Εκτύπωση εντύπου
SKG Press

Γραφιστική επιμέλεια
kitchen.was

Επιμέλεια εντύπου-κείμενα
Νίκος Κυριακού

SCHUMANN & SCHUBERT

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ

EDGAR MOREAU

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

LEO McFALL

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Ρόμπερτ Σούμαν (1810-1856):

Κοντσέρτο για τσέλο και ορχήστρα

σε λα ελάσσονα, έργο 12923'

I. Nicht zu schnell | II. Langsam | III. Sehr lebhaft

διάλειμμα

Φραντς Σούμπερτ (1797-1828):

Συμφωνία αρ. 9 σε ντο μείζονα, D.944

(Μεγάλη Συμφωνία)52'

I. Andante – Allegro, ma non troppo – Più moto | II. Andante con
moto | III. Scherzo Allegro vivace – Trio | IV. Allegro vivace

ROBERT SCHUMANN

[1810-1856]

ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΤΣΕΛΟ ΣΕ ΛΑ ΕΛΑΣΣΟΝΑ, ΕΡΓΟ 129

I. Nicht zu schnell

II. Langsam

III. Sehr lebhaft

Ο Σούμαν έγραψε τον Οκτώβρη του 1850, το αριστουργηματικό ‘Κοντσέρτο για τσέλο σε λα ελάσσονα, έργο 129’, κατά τη διάρκεια της θητείας του στο Ντύσελντορφ στη θέση του μουσικού διευθυντή. Η πρεμιέρα του έργου δεν έγινε παρά μια δεκαετία αργότερα, τέσσερα χρόνια δηλαδή μετά το θάνατο του και με αφορμή την επέτειο μισού αιώνα από τη γέννησή του. Πρόκειται για ένα μάλλον αυνιγματικό έργο, με πολλές καινοτομίες για την εποχή του, το οποίο ο δημιουργός του ονόμασε ‘κοντσερτίνο για βιολοντσέλο με συνοδεία ορχήστρας’, θέλοντας να καταδείξει τον κυρίαρχο ρόλο του σολιστικού οργάνου σε σχέση με την ορχήστρα, αλλά κυρίως για να τονίσει την πρόθεσή του να απομακρυνθεί από τις παραδοσιακές συμβάσεις ενός κοντσέρτου. Ο Σούμαν δίνει την ευκαιρία στο σολίστα να ξεδιπλώσει με άνεση τις αρετές του, βάζοντας την ορχήστρα να συνοδεύει απόμακρα τις μουσικές περιπλανήσεις του, εκτός από κάποιες διάσπαρτες και σύντομες εξαιρέσεις.

Το μελαγχολικό πρώτο μέρος ακολουθεί τη φόρμα της σονάτας, με αρκετή όμως ελευθερία. Μετά από μία σύντομη εισαγωγή από την ορχήστρα, το τσέλο ξεκινά ένα εκφραστικό πρώτο θέμα, το οποίο εξελίσσεται και περιπλέκεται, μετά από μία σύντομη μουσική γέφυρα, με ένα δεύτερο λυρικό θέμα, δημιουργώντας ένα υπέροχο αποτέλεσμα γεμάτο ευαισθησία και συναίσθημα.

Μια μικρή coda οδηγεί στο λυρικό δεύτερο μέρος, το οποίο αποτελεί ουσιαστικά μια απαλή ρομάντσα για σόλο βιολοντσέλο με την ορχήστρα στο ρόλο της πιανιστικής συνοδείας. Εδώ δεσπόζει ο υπέροχος ‘διάλογος’ των δύο τσέλων, του σολίστα και του πρώτου τσέλου της ορχήστρας, που συμβολίζει ένα μυστικό διάλογο του συνθέτη

με τη σύζυγό του. Όλο το δεύτερο μέρος είναι ένας φόρος τιμής για την Κλάρα.

Το ρυθμικό τρίτο μέρος έρχεται σε έντονη αντίθεση με τα προηγούμενα και αποκαλύπτει πολλά από τον εσωτερικό κόσμο του δημιουργού. Από τα ημερολόγια του ζεύγους Σούμαν, μπορεί να διακρίνει καθαρά κανείς κάποια άβολα συναισθήματα και μία έντονη εσωτερική ταραχή του συνθέτη, που φαίνεται πως η πρόσφατη μετακόμιση στο Ντύσελντορφ είχε παραμερίσει προσωρινά, σαν η ορμή του Ρήνου να είχε καθαρίσει τις σκοτεινές σκέψεις της Δρέσδης. Το γεμάτο ζωντάνια και ορμή φινάλε περιγράφει αυτή την καθαρική δύναμη του μεγάλου ποταμού και δίνει μία ελπίδα σωτηρίας. Ο Σούμαν ένιωθε αναγεννημένος και γεμάτος έμπνευση. Συνέθεσε μέσα σε μόλις δύο εβδομάδες το συγκεκριμένο κοντσέρτο, ενώ αμέσως μετά έγραψε και τη φωτεινή και αισιόδοξη ‘Συμφωνία του Ρήνου’, με πολλές φρέσκιες συνθετικές ιδέες και εκεί. Δυστυχώς όμως, δεν επρόκειτο παρά για μια σύντομη απόδραση από τους εσωτερικούς του δαίμονες, αφού τρία χρόνια αργότερα, στο ίδιο ποτάμι, θα έκανε τη βουτιά αυτοκτονίας, για να ακολουθήσει ο διετής εγκλεισμός στο ψυχιατρείο και τελικά ο θάνατος.

Το έργο στο σύνολό του είναι γραμμένο με βαθιά γνώση των δυνατοτήτων του βιολοντσέλου και αποπνέει αβρότητα και ευαισθησία, ενώ οι διαμετρικά αντίθετες διαθέσεις τού προσδίδουν μία τραγικότητα, όταν γνωρίζουμε ποια συναισθήματα υπερίσχυσαν τελικά.

FRANZ SCHUBERT

[1797-1828]

ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΑΡ. 9 ΣΕ ΝΤΟ ΜΕΙΖΟΝΑ, D.944 (ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ)

I. Andante - Allegro, ma non troppo - Più moto

II. Andante con moto

III. Scherzo Allegro vivace - Trio

IV. Allegro vivace

Ο Σούμπερτ εμπνεύστηκε την ‘Ενάτη Συμφωνία’ του το 1824 στην πρεμιέρα της αντίστοιχης του Μπετόβεν, η οποία πλημμύρισε τη ψυχή του με έντονα συναισθήματα και του δημιούργησε την ανάγκη να γράψει κάτι τόσο μεγαλειώδες. Αυτή η ανάγκη έγινε πιο επιτακτική όταν έμαθε στις αρχές του 1828 πως θα πεθάνει σύντομα γιατί έπασχε από σύφιλη. Συγκλονισμένος από τα φριχτά νέα και σε βαθιά κατάθλιψη αποφάσισε να καταπιαστεί ξανά με τη συγκεκριμένη σύνθεση, θέλοντας να ολοκληρώσει αυτό που είχε ξεκινήσει τέσσερα χρόνια πριν. Αυτή έμελλε να είναι και η τελευταία ολοκληρωμένη συμφωνία του Σούμπερτ, αφού ο θάνατος πρόλαβε να στερήσει από τον κόσμο τη σπάνια μουσική του ιδιοφυΐα, πριν ολοκληρώσει την επόμενη. Η ονομασία ‘Μεγάλη’ οφείλεται στη μεγαλοπρέπεια και τις κολοσσιαίες διαστάσεις της, αλλά χρησιμοποιήθηκε και για να τη διακρίνει από την ‘Εκτη’, που είναι επίσης σε ντο μείζονα. Ο Σούμπερτ δεν άκουσε ποτέ το αριστούργημά του, αφού η πρεμιέρα του έγινε στη Λειψία έντεκα ολόκληρα χρόνια μετά το θάνατό του, με τον Μέντελσον στο πόντιουμ. Αυτή η αργοπορία οφειλόνταν στο φόβο διαφόρων ορχηστρών να αντιμετωπίσουν κάτι τόσο μεγάλο και απαιτητικό. Έτσι το χειρόγραφο παρέμεινε στα συρτάρια του σπιτιού του αδερφού του Φερδινάρδου, ώσπου το ανακάλυψε ο Σούμαν.

Η ‘Μεγάλη Συμφωνία’ είναι το ωριμότερο συμφωνικό έργο του Σούμπερτ και αυτό που ανοίγει διάπλατα το δρόμο στο ρομαντισμό της μετα-Μπετόβεν εποχής, εισάγοντας πλήθος συνθετικών καινοτομιών. Παρόλο που την εμπνεύστηκε ακούγοντας την ‘Ενάτη’ του Μπετόβεν, ο Σούμπερτ δεν τη χρησιμοποιεί ως πρότυπο. Ως ένας αληθινά μεγάλος δημιουργός, γράφει ένα έργο ολότελα δικό του, κάνοντας

απλά μία αναφορά στην ‘Ωδή της Χαράς’ και στο δικό του φινάλε, αποτιμώντας με αυτό τον τρόπο φόρο τιμής στο ίνδαλμά του και αναγνωρίζοντας πως αποτέλεσε το πρότυπό του. Πέραν τούτου όμως ουδέν.

Παρά την απεραντοσύνη του έργου, ο συνθέτης καταφέρνει και διατηρεί αμείωτο το ενδιαφέρον, χάρη στον ανεξάντλητο μελωδικό του πλούτο, που σκορπιά μία ανυπέρβλητη γοητεία. Αυτό ήταν άλλωστε και το μεγάλο συνθετικό του όπλο. Η απαισιόδοξη φύση του Σούμπερτ, που φυσιολογικά είχε ενισχυθεί από την κατάσταση της υγείας του, τον οδηγεί στο να επικεντρώσει στο δράμα περισσότερο από όσο είχε τολμήσει κάποιος πριν και να ξεκινήσει ένα ιδιαιτέρως εκφραστικό συμφωνικό ταξίδι, που θυμίζει ανασκόπηση της ζωής και της μουσικής του. Πλέον όμως το πράττει με έναν μάλλον ακατέργαστο και φανερά πιο ασυμβίβαστο τρόπο. Το άγριο ρυθμικό ταξίδι, για παράδειγμα, στο φινάλε αποτελεί ένα συγκλονιστικό ξέσπασμα του συνθέτη. Λίγο πριν, στο αργό δεύτερο μέρος, είχε αφήσει μία μικρή χαράμαδα μόνο που επέτρεπε να φανεί η βαθιά μελαγχολία και η πικρία στη ψυχή του. Αυτά τα συναισθήματα όμως τα πολεμά έντονα στη συνέχεια. Οι ουράνιες μελωδίες του έχουν σκοπό να νικήσουν τη δυσθυμία και να ταξιδέψουν τον ακροατή σε έναν πιο όμορφο κόσμο, όπου δεν έχει θέση η δυστυχία και ο πόνος. Στο φινάλε δεν βρίσκουμε κάποιου είδους επικράτηση, αλλά το έργο ολοκληρώνεται μέσα σε κλίμα έντονης συγκίνησης.

EDGAR MOREAU

ΤΣΕΛΟ

Γεννημένος το 1994, ο Edgar Moreau έχει βραβευθεί στο διαγωνισμό Rostropovich το 2009, στο διαγωνισμό Tchaikovsky το 2011, ενώ ήταν και ο νικητής του Young Concert Artist Award το 2014. Ξεκίνησε τις σπουδές του με τον Philippe Muller στο Conservatoire National Supérieur de Musique στο Παρίσι και συνέχισε τις σπουδές του στην Ακαδημία Kronberg υπό την καθοδήγηση του Frans Helmerson. Σε ηλικία 11 ετών, έκανε το ντεμπούτο του με την Ορχήστρα του Teatro Regio στο Τορίνο, παίζοντας το κονσέρτο για τσέλο του Dvořák.

Ο Edgar δίνει συχνά συναυλίες σε ξακουστές αίθουσες, όπως μεταξύ άλλων στο Carnegie Hall της Νέας Υόρκης, την αίθουσα της Φιλαρμονικής του Βερολίνου, την Musikverein και το Konzerthaus της Βιέννης, το Concertgebouw του Άμστερνταμ, το Hollywood Ball του Λος Άντζελες, την αίθουσα της Φιλαρμονικής του Παρισιού και του Θεάτρου των Champs-Élysées, την αίθουσα Elbphilharmonie του Αμβούργου, το Suntory Hall στο Τόκυο, τη Scala του Μιλάνου, τη Fenice της Βενετίας και το Wigmore Hall. Δέχεται συχνά προσκλήσεις να παίξει σε πολλά φεστιβάλ, όπως του Βερμπιέρ, του Σάλτσμπουργκ, του Γκοντάντ, του Μοντρώ, του Αμβούργου, του Εδιμβούργου, του Saint-Denis, του Menton, του Colmar, του Lugano, το Φεστιβάλ Martha Argerich στο Αμβούργο, και άλλα...

Συνεργάζεται με διεθνώς αναγνωρισμένους μαέστρους όπως, μεταξύ άλλων, οι: Gustavo Dudamel, Valery Gergiev, François-Xavier Roth, Myung-Whun Chung, Tugan Sokhiev, Marin Alsop, Manfred Honeck, Lahav Shani, Elim Chan, Mikko Franck, Jakub Hrusa, Michael Schonwandt, Alain Altinoglu, Pablo-Heras Casado, Susanna Mälkki, Joseph Swensen, Vasily Petrenko, Jukka-Pekka Saraste, Aziz Shokhakov, Lionel Bringuier, Andrés Orozco-Estrada, και Nathalie Stutzmann.

Ο Edgar δίνει συναυλίες με ορχήστρες παγκοσμίου κύρους, όπως: η Συμφωνική Ορχήστρα του Λονδίνου, η Philharmonia, η Royal Philharmonic, η Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης, η Φιλαρμονική του Λος Άντζελες, η Συμφωνική του Σιάτλ, η Ορχήστρα της Φιλαδέλφεια, η Συμφωνική της Ατλάντα, η Συμφωνική του Μόντρεαλ, η Ορχήστρα Δωματίου Mahler, η Ορχήστρα Santa Cecilia της Ρώμης, η Filarmonica della Scala, η Φιλαρμονική του Μονάχου, η Συμφωνική Ορχήστρα του Αμβούργου, η Φιλαρμονική της Λουκέρνης, η Φιλαρμονική του Ισραήλ, η Orchestre de Paris, η Φιλαρμονική της Γαλλικής

Ραδιοφωνίας, η Εθνική Ορχήστρα της Γαλλίας, η Φιλαρμονική των Βρυξελλών, η Συμφωνική Ορχήστρα της Αντβέρπ, η Συμφωνική Ορχήστρα της Σουηδικής Ραδιοφωνίας, η Φιλαρμονική της Αγίας Πετρούπολης, η Ορχήστρα Simon Bolívar, η Φιλαρμονική της Μαλαισίας, η Tokyo Metropolitan, η Sinfonietta του Hong Kong, και η KBS Symphony.

Δείχνοντας ιδιαίτερη αγάπη στη μουσική δωματίου, συνεργάζεται με καλλιτέχνες όπως μεταξύ άλλων, η Martha Argerich, ο Yo-Yo Ma, ο Renaud Capuçon, η Khatia Buniatishvili, ο Daniil Trifonov, ο Nicholas Angelich, ο Andras Schiff, ο Emmanuel Pahud, ο Sergey Babayan, η Lisa Batiashvili, ο Julian Rachlin, ο Alexey Volodin, ο Bertrand Chamayou και ο David Kadouch, όπως και με την αδερφή του Raphaëlle και τους αδερφούς του David και Jérémie.

Ως καλλιτέχνης με αποκλειστικό συμβόλαιο με τη δισκογραφική Erato, ο Edgar κυκλοφόρησε το πρώτο του άλμπουμ με τίτλο “Play” το 2014, με τον πιανίστα Pierre-Yves Houdique, το άλμπουμ “Giovincello”, με την ορχήστρα Il Pomo d’Oro και τον Riccardo Minasi (ECHO Classic Award, 2016), σονάτες και τρίο του Debussy, ένα άλμπουμ duo με τον David Kadouch, κονσέρτα Gulda και Offenbach με τον Raphaël Merlin και την Ορχήστρα Les Forces Majeures, ένα οικογενειακό άλμπουμ με έργα των Korngold και Dvorak (A Family Affair, Erato), το άλμπουμ Transmission, που τιμά την Εβραϊκή κληρονομιά και μουσική παράδοση, μέσα από έργα των Bruch, Bloch, Korngold και Ravel, κονσέρτα για τσέλο του Dutilleux και του Weinberg, με τον Andris Poga και την WDR Köln Sinfonie (Warner Classics, Σεπτέμβριος 2023).

Η τελευταία κυκλοφορία (το Νοέμβριο του 2024, από τη Warner Classics), είναι το άλμπουμ Rococo, όπου παίζει τις Παραλλαγές Ροκοκό του Τσαϊκόφσκι με τη Συμφωνική της Λουκέρνης και τον Michael Sanderling, όπως και τη σονάτα για τσέλο του Chopin, και άλλα έργα για τσέλο και πιάνο, με τον πιανίστα David Kadouch.

Ο Edgar έχει κερδίσει δύο Victoires de la Musique Classique (γνωστά και ως «Γαλλικά Grammy») το 2013 και το 2015. Χρίστηκε ECHO Rising Star το 2017. Έχει βραβευθεί από το Fondation Banque Populaire με το Βραβείο Young Soloist Award από τους Γαλλικούς Δημόσιους Ραδιοφωνικούς Σταθμούς το 2013 και το Safran Corporate Foundation, και ήταν η «Κλασική Αποκάλυψη» Adami για το 2012.

Ο Edgar Moreau παίζει ένα τσέλο του David Tecchler, κατασκευασμένο το 1711. Το δοξάρι του είναι από τον λουτιέ Dominique Peccate.

Από τον Σεπτέμβριο του 2023, ο Edgar ανέλαβε τη θέση του Καθηγητή Βιολοντσέλου στο Conservatoire National Supérieur de Musique του Παρισιού.

LEO McFALL

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Ο Leo McFall κατέχει τη θέση του Αρχιμουσικού στη Συμφωνική Ορχήστρα του Βόραλμπεργκ (Αυστρία) από τη σεζόν 2020-21 και από τον Φεβρουάριο του 2024 είναι ο Γενικός Μουσικός Διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου του Βισμπάντεν (Γερμανία).

Κατά τις πρόσφατες καλλιτεχνικές περιόδους έχει διευθύνει τη Συμφωνική της Σιγκαπούρης, τη Φιλαρμονική του Βελιγραδίου, τη Φιλαρμονική του BBC, την Hofkapelle του Μάινινγκερ, την Ορχήστρα του Καπιτωλίου της Τουλούζ, τη Φιλαρμονική του Μόντε Κάρλο, την Εθνική Ορχήστρα της Λυών και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Η ηχογράφησή του των συμφωνιών της πρώιμης περιόδου της Emilie Mayer κέρδισε το βραβείο OPUS CLASSIC το 2021.

Ο Leo McFall έχει επίσης στενή συνεργασία με την 'Alma Mahler Kammerorchester', ένα σχήμα νέων μουσικών που προέρχονται από τις κορυφαίες Ευρωπαϊκές ορχήστρες.

Ιδιαίτερα ενεργός στο χώρο της όπερας,

έχει διευθύνει μεταξύ άλλων στην Εθνική Όπερα της Αγγλίας, στο Glyndebourne Festival Opera, στην Opera North και στο Κρατικό Θέατρο του Βισμπάντεν, στην Έσση.

Ως νικητής του Deutsche Dirigentenpreis του 2015 και ως φιναλίστ του Nestlé and Salzburg Festival Young Conductors Award του 2014, ο Leo McFall είχε τη χαρά να αναπτύξει μία στενή συνεργασία με τον Bernard Haitink, του οποίου διετέλεσε βοηθός στην προετοιμασία κοντσέρτων με ορχήστρες όπως η Royal Concertgebouw, η Συμφωνική του Σικάγου και η Chamber Orchestra of Europe.

Η πρώτη του επίσημη θέση ήταν αυτή στο Κρατικό Θέατρο του Μάινινγκερ, όπου διηύθυνε ένα ευρύ συμφωνικό και οπερατικό ρεπερτόριο. Στη διάρκεια αυτής της περιόδου διετέλεσε επίσης Βοηθός Μαέστρου στην Gustav Mahler Jugendorchester.

Οι πρόσφατες συνεργασίες του περιλαμβάνουν συναυλίες με τη Συμφωνική Ορχήστρα της Ισλανδίας, τη Συμφωνική του Ουλού, την Κρατική Ορχήστρα του Κάσσελ και τη Συμφωνική Ορχήστρα της Αντβέρπ, καθώς και μία ηχογράφιση με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα του Λουξεμβούργου.

Από τον Ιούνιο του 2023 είναι ο Βασικός Αρχιμουσικός της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης αποτελεί τον σημαντικότερο και ιστορικότερο φορέα συμφωνικής μουσικής στη Βόρεια Ελλάδα και έναν από τους μείζονες πολιτιστικούς οργανισμούς της χώρας. Ιδρύθηκε το 1959 από τον σπουδαίο συνθέτη και αρχιμουσικό Σόλωνα Μιχαηλίδη και σήμερα το καλλιτεχνικό δυναμικό της ανέρχεται σε 111 μουσικούς.

Με δεδομένο τον δημόσιο χαρακτήρα της, η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης υπηρετεί την υψηλής ποιότητας μουσική δημιουργία και διασφαλίζει την πρόσβαση των πολιτών σε αυτήν μέσα από μία ποικιλία δράσεων που συμπεριλαμβάνει συμπράξεις με κορυφαίους καλλιτέχνες της Ελλάδας και του κόσμου, στήριξη της ελληνικής μουσικής δημιουργίας και των ταλαντούχων νέων Ελλήνων μουσικών, αλλά και πλήθος εκπαιδευτικών και κοινωνικών προγραμμάτων.

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης είναι το συμφωνικό σχήμα της χώρας με τη σημαντικότερη διεθνή δισκογραφική παρουσία, ηχογραφώντας συστηματικά με παγκόσμια ακτινοβολία εταιρείες, όπως η Deutsche Grammophon, η EMI, η BIS Records, η Berlin Classics και η Naxos μεταξύ άλλων.

Οι ηχογραφήσεις της έχουν λάβει βραβεία και διθυραμβικές κριτικές σε όλο τον κόσμο, καθιστώντας την Κ.Ο.Θ. πρόξενον του ελληνικού πολιτισμού και της ελληνικής μουσικής δημιουργίας στο εξωτερικό.

Η διεθνής παρουσία της Κ.Ο.Θ. περιλαμβάνει και επιτυχημένες εμφανίσεις σε Βιέννη, Βερολίνο, Μόναχο, Πεκίνο, Σόφια, Βελιγράδι, Βουκουρέστι, Πράγα, Τάλιν, Πάρνου, Βαλένθια, Ρώμη, Φλωρεντία, Πιστόια, Μασσαλία, Στρασβούργο, Κλερμόν Φεράν, Σκόπια, Φιλιπούπολη και Κύπρο, ενώ στον κατάλογο των καλλιτεχνών που έχουν συμπράξει μαζί της συμπεριλαμβάνονται οι Luciano Pavarotti, Plácido Domingo, José Carreras, Elina Garanča, Aram Khatchaturian, Thomas Sanderling, Mstislav Rostropovich, Vladimir Ashkenazy, Maxim Shostakovich, Aldo Ciccolini, Ivo Pogorelich, Paul Badura-Skoda, Yeffim Bronfman, Leonid Kogan, Λεωνίδας Καβάκος, Salvatore Accardo, Gil Shaham, Daniel Hope, Julian Rachlin, Natalia Gutman, Mischa Maisky, Alexandre Desplat, Michael Nyman, Ian Gillan, June Anderson, Marcelo Álvarez, Thomas Hampson, Ludovic Tézier, Patrick Gallois, Avi Avital, Οδυσσέας Δημητριάδης κ.ά.

Σημαντικές προσωπικότητες της ελληνικής μουσικής έχουν αναλάβει τη διεύθυνση της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, με πρώτο τον ιδρυτή της Σόλωνα Μιχαηλίδη και στη συνέχεια τους Γιώργο Θυμή, Άλκη Μπαλάτ, Κάρολο Τρικολίδη, Κοσμά Γαλιλαία, Κωνσταντίνο Πατσαλίδη, Λεωνίδα Καβάκο, Μίκη Μιχαηλίδη, Μύρωνα Μιχαηλίδη, Αλέξανδρο Μυράτ, Γεώργιο Βράνο και Ζωή Τσόκανου. Σημερινός Διευθυντής της Κ.Ο.Θ. είναι ο Σίμος Παπάνας και βασικός Αρχιμουσικός της ο Leo McFall.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΑΡΧΙΜΟΥΣΙΚΟΣ Κ.Ο.Θ.

Leo McFall

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσάμογλου

Κορυφαίοι Α΄

Γιώργος Πετρόπουλος
Οδοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Εύη Δελφινόπουλου
Άκης Αρχοντής
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάμπας
Στράτος Κακάμπουρας
Κωνσταντίνος Καμπάντας
Κωνσταντίνος Παυλάκος
Ευαγγελία Χατζηπέτρου
Ευαγγελία Κουτσοδήμου

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Ανθούλα Τζίμα
Ανδρέας Παπανικολάου

Κορυφαίοι Β΄

Αλκέτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπτσίδης
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μιγκέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρλή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Νεοκλής Νικολαΐδης

Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β΄
Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτση

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Πάυλος Μεταξάς
Αθανάσιος Σουργκούνης
Ρενάτο Δαμονίτσα
Αντώνιος Τζιβένης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α΄

Απόστολος Χανδράκης
Ντιμίτρι Γκουντίμοβ
Βασίλης Σαΐτης

Κορυφαίοι Β΄

Λίλα Μανώλα

Tutti

Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς
Μυρτώ Ταλακούδη
Ματέο Σεσάνι

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α΄

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Χατζής

Tutti

Ειρήνη Παντελίδου
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Κωνσταντίνος Μάνος
Ευθύμιος-Θεοφάνης Τηλιγάδας

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος

Κορυφαίοι Β΄

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

Tutti

Πέτρος Μαυρομάτης

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Β΄

Αλέξανδρος Σταυρίδης
Αλέξανδρος Μιχαηλίδης

Tutti

Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΓΟΤΑ

Κορυφαίοι Α΄

Γιώργος Πολίτης
Κωνσταντίνος Βαβάλας

Κορυφαίοι Β΄

Μαρία Πουλιούδη
Ρέα Πικίου

Tutti

Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Τραϊανός Ελευθεριάδης
Τραϊανός Παπαδόπουλος

Κορυφαίοι Β΄

Παντελής Φειζός
Άγγελος Κοσκινάς

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Ελευθέριος Γκρούνης
Ανδριάντα Σους

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Κορυφαίοι Α΄

Γρηγόρης Νέτσκας
Δημήτρης Γκόγκας

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Λασκαρίδης

Tutti

Δημήτρης Κουρατζίνος
Κωνσταντίνος Γκιαβούρης

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α΄

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες

Κορυφαίοι Β΄

Γιώργος Κόκκορας
Σπύρος Βέργης

Tutti

Χρήστος Γιάκκας

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β΄

Πάυλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α΄

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Κορυφαίοι Β΄

Κωνσταντίνος Αργυρόπουλος
Πανάγιω Καραμούζη

Tutti

Σωκράτης Τρουπτσίδης

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α΄

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α΄

Μαριλένα Λιακοπούλου

ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Ανδρέας Παπανικολάου

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΦΟΡΟΣ Κ.Ο.Θ.

Μαρία Σπανού

Agrotica

HELEXPO

ufi
Approved
International
Event

31η ΔΙΕΘΝΗΣ ΕΚΘΕΣΗ ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ, ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ & ΕΦΟΔΙΩΝ

29.1 | 2026
1.2

Keep Growing

**ΔΙΕΘΝΗΣ
ΕΚΘΕΣΙΑΚΟ
& ΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ**

agrotica-expo.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΑΙΠΔΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
(ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ)

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

Η ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΔΕΘ-HELEXPO

ΕΠΙΣΗΜΟΣ
ΠΑΡΟΧΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΑΕΡΟΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΘΥΛΕΠΙ-
ΚΟΙΝΩΝΙΑΚΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ

OFFICIAL DATA CENTER
INTERNET PROVIDER

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΠΑΡΟΧΟΣ
ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΩΝ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ

